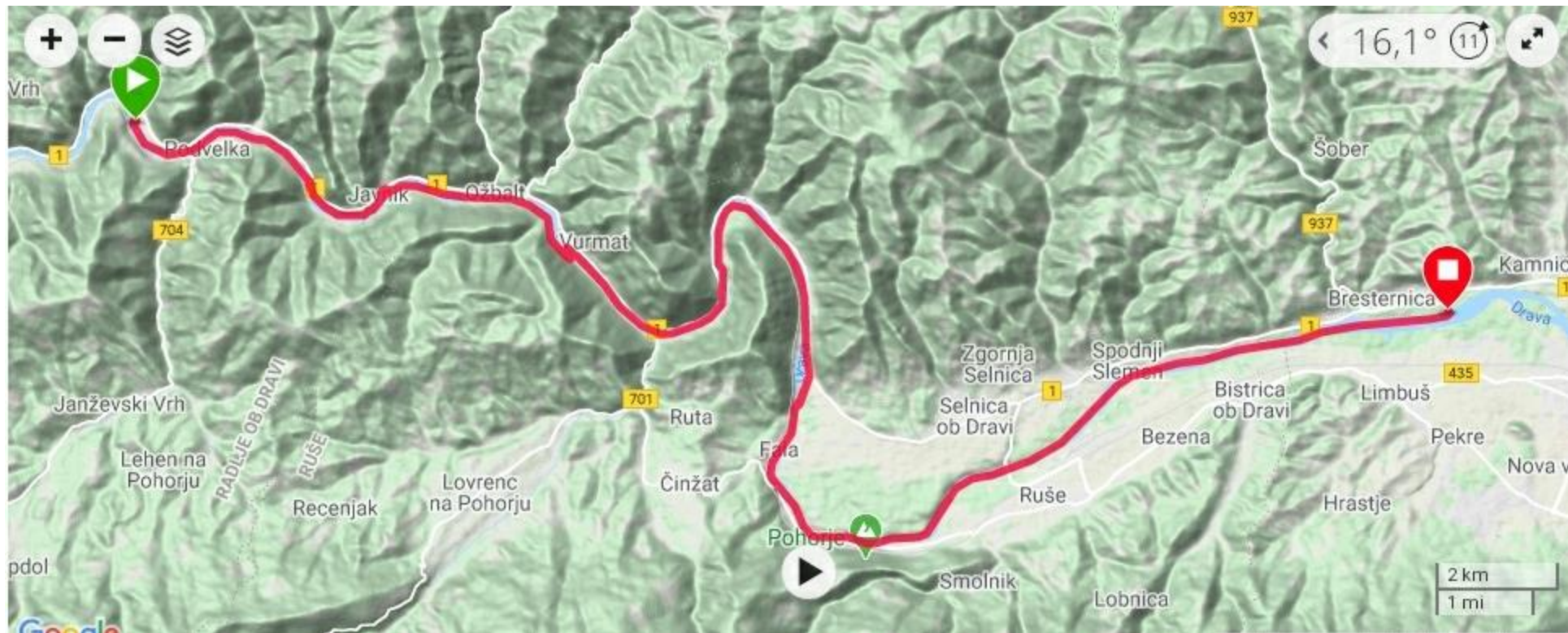

Vremensko idealna nedelja, 12. julija 2020

Z DOBRO MALICO JE 34 km MALA MAL'CA

Po Dravi od Brezna do Sidra pri 600 m³/s

Do optimalne logistike je manjkala le kljuka na Matjaževem kombiju.

Pa kaj vas moram na kolenih prositi, da vzamete moj štrudl? Ob 4. zjutraj sem ga pekla, da bi bil svež! Lisjak Sašo si po 3. kosu oblizuje prste in vehementno izjavi, da pa on že pozna Lidlov izdelek. Je preživel.

Prvotno smo nameravali na vodo pri HE Vuhred, a bi nam zahtevni dostop po betonski klančini vzel preveč časa. Le 2 km nizvodno je v Breznu idealno vstopno mesto in velik parkirni prostor.

*Po obilnem sobotnem deževju je voda res bolj podobna slabi kavi, ampak njena hitrost pa odlična.
POJDIMO!*

Še en pomnik nekdanjim splavarjem, ki so v razpenjeni vodi žalostno končali svoj zadnji ples z Materjo Dravuljo.

Pristajamo pri Šarmanovem splavu. Bo treba na kopno po dovolilnico in na jutranjo kavico. Za splavarsko kačjo slino je še prezgodaj, ampak Sašo trdi, da njegove ne bo zmanjkalo vse do cilja.

Nekateri „Uličarji“ smo kot feratarji in kajakaši pustili kar nekaj cvenka v tem nadvse gostoljubnem gostišču.

Šarmanov splav privezan žalostno čaka na neke drugačne in boljše čase, ko se bo z njega znova slišala harmonika in razposajeno vriskanje, v gostišču pa se bo mastila že naslednja skupina sodobnih „flosarjev“.

Smo že pred HE Ožbalt! Visoka voda nam je omogočila pristanek v neposredni bližini objekta in s tem zelo skrajšala mukotrpno prenašanje čolnov do vstopnega mesta pod elektrarno. Tokrat gremo na desnem bregu.

Zdaj smo še nasmejani, nasmeh pa bo vse bolj grenak. Sledi (naj)težji del kajakaštva. Med vlečenjem in prenašanjem čolnov ti pri HE Ožbalt niti štetje pragov kaj dosti ne pomaga. Brez sinergije fizične moči in psihične stabilnosti kaj hitro prideš v skušnjava temeljitega razmisleka o globljem smislu prednosti šaha pred kajakaštvom.

Tone, kaj si napisal v vabilu? Da ta del zmore tudi povprečno nabildana stara mama. Če imaš prave šerpe, skoraj ne opaziš razlike med veslanjem in prenašanjem po kopnem.

Na drugi strani proge se v strmino zaje markirana pot na Rdeči breg. Znamenje pa je posvečeno partizanski akciji reševanja zavezniških pilotov. Ste že slišali za „Vranov let“? Kliknite vsevednemu stričku „G“.

Med prenašanjem čolnov je v skalah nad nami močno zaropotalo kot v divji jagi in na progo je priletel ta zobotrebec. To bi nas imeli za p...e, če bi nas na vodni turi pokončal hlod! Sašo je obvestil 112, ti železničarje in prijazni predstavnik SŽ je Saša vljudno pobaral, če bi zmogli oviro odstraniti kar sami, ko nas je ravno 7 junakov na kupu. Sedmica je res pravljično število, toda ne Martin Krpan ne Peter Klepec nista bila pri roki. Z njima bi zagotovo zmogli.

Kakšna dobrodošla sprememba po duhamorni potki ob železniški progi. Naravnost v džunglo robidovja, kopriv in mrčesa. Pa dolge hlače imajo določeno prednost kljub poletni vročini. Bomo čolne do vode spravili z vrvno tehniko ali s človeško „verigo“?

Za gostoljubno mizico pride prav tudi Jožetov Prijon – Chopper. Niso kar tako začeli delati čolnov z ravnim dnom. Kaj ti pomagajo odlične vozne lastnosti, če ga na razmetanih skalah ne moreš uporabiti za mizico?

Vse ima svoj smisel in namen. Malica je nujna za napenjanje mišic in upogibanje hrbtenice, ki nas čakata po 7,5 km veslanja pri HE Fala. Zeleni rogač poskrbi za novo zalogo B vitamina v organizmu.

Končana tako pogosta tortura „Smuk po grmovju, smuk po skalovju!“ Smo že na vodi, zdaj je tudi za staro mamo užitek pomakati veslo. Na HE Ožbalt se odpira še eno prelivno polje.

Spet smo pri skali z zastavo pod mostom za Ruto in Lovrenc. Ampak reka pa ni nikoli enaka.

Pa smo spet pred seksom na vasi nad HE Fala. Ampak vse je v glavi! 400 krat zabrundaš. „Jaz to zmorem!“ in si že pri vrtovih zadnje hiše. Velika vzpodbuda pa je tudi bobnenje padajoče vode preko prelivnih polj in mantra pokojnega veslaškega prijatelja Francija: „F.k brez muk je utopija!“ In takoj je vse lažje in lepše. No, le sonce bi lahko malce manj pripekalo med takšnim garanjem.

Do novega „orgazma“ na kopnem je pred nama še lep sprehod, potem pa še cca 9 km zaresnega uživanja do okrepčevalne postaje pri Viltušu.

Med staro gardo kajakašev (tisti iz obdobja pred mamuti) nas je kar nekaj, ki smo v dolgih letih krepko presegli 100 vstopov na vodo pri znameniti skali pod HE Fala pri vseh pretokih v vseh letnih časih – ko je od skale do vode kakšnih 10 m mulja in takrat, ko je skala preprosto „izginila“ pod gladino, drevje na strmi obali pa dobi plastično „okrasje“ vse do krošnje.
Matjaž in Mamba pri pretoku cca 600 m³/s.

Neverjetno! Celo Trump nam je poslal vsečka, ker smo preprečili železniško katastrofo neslutelih razsežnosti. Naši „ajznponarji“ pa nič. Uredim, da nam nabavijo vsaj 7 (pravljilčno število) novih kajakov.

Spet obvezni „Pit Stop“ na Ljubovem ranču, ki se po navadi krepko zavleče preko prvotno načrtovanega časa, saj do končnega cilja ni več daleč. Poskrbljeno je tudi za varnost – vse udeležence obvezno usmerimo s tokom navzdol.

Zadnja „stoletna“ voda je Ljubovemu sosеду odnesla prejšnji splav/pomol, ampak prijazni možakar ni obupal in je naredil novega.

Danes je Marko (mladi mož se nam pridruži iz Slovenske Bistrice) mojster žara. Skupna ocena za pasjo radost, klobase s sirom in pikantne klobase – čista 10!

Glej, glej! Tudi Kim Il Sung nam je poslal všečka! Danes smo novica šte. 1 v svetovnih medijih.

Zdaj pa samo še tisti drobiž (4 km) do Sidra. Sonce je še vedno visoko na nebu.

Pozdravljeni!

Po dežju zasije sonce. Nam je sijalo celo nedeljo na poti in v naših srcih. Zjutraj nam je naša Jelka pripravila presenečenje s še toplim štrudlom. Ni kaj, ženska je dala dve uri svojega spanca, da smo se navsezgodaj že mastili. Poizkusili smo z novo logistiko zenim kombijem, ki je prevažal kajakaše in osebnim avtom z prikolico z naloženimi kajaki. Odlično, vendar bi bilo še bolje, če bi kombi imel kljuko, saj bi tako lahko potovali samo z enim avtom. Izpluli smo pod avto centrom Rebernik v Breznem in najprej opravili kavin pečat v znani gostilni Šarman. Po prvi etapi veslanja smo najprej peš obšli HE Ožbalt, kjer smo za las ušli smrti. Nekaj za tem, ko smo ob železniški progi prenašali kajake je iz strmega gozda priletelo dolgo, debelo deblo in se zapičilo v sredini železniške proge. Kot vestni državljani, smo ravnali razumno in o dogodku takoj obvestili ReCo na 112, kjer so informirali Slovenske železnice. Ne bi bilo nič narobe, če bi nam železnice kaj sponzorirale, saj smo jim verjetno rešili iztiranje vlaka. No, potem je sledila malica - energetski in precej "šarf" namaz po receptu Tonetove žene, vključno z kruhom z orehi. Njami! Do HE Fala smo opravili rutinsko. Ob izhodu pri turbini, kjer je imel naš Gozdni Joža zadnjič plezalne vaje, pa sem končno lahko ponudil "kačjo slino" se ve v značilnih kozarčkih. Po napornem nošenju smo se za HE Falo spustili na našo srečo v dokaj razburkano Dravo, saj so bili odprti dve zapornici, kar je pomenil večji pretok, ter prijetno guncanje. Vsi smo že nestrpno čakali in vedno hitreje veslali, saj nas je na domačiji "Ljubo" čakal roštilj, pijača, kava, Ponovno se je izkazala naša Jelka, ki je bila naša mati Tereza, saj smo se počutili kot pravi "moški". Uredila je vsa gospodinjska dela. Njo je za meti!!! Nadaljevanje je bilo parkiranje, pospravljanje in dogovor o novih veslanjih. Bilo je toliko dobrot, da po dolgem času, nismo odprli naših JAFFA KEKSOV!

Lep pozdrav vsem!

Sašo

Sašov domači spis o zanimivi nedelji.

Mi smo bili to nedeljo, 12. julija 2020, nadvse bogato nagrajeni za nevsakdanje druženje na 34 km dolgi vodni poti, kar je več kot polovica celotne ture od Dravograda do Sidra (cca 57 km). Seveda letos odkljukamo tudi njo!